

almindelige Prøvelse af Valgbrevene. Det ene er Valgbrevet for Folkethingsmanden for Odense Amts 7de Valgkreds Gaardeier S. Madsen af Ferritzlev Mark. Med Valgbrevet er fulgt Udskrift af Valgbogen, mod hvis Rigtighed Udvalget ikke har fundet Noget at erindre, og Udvalget indstiller derfor denne Folkethingsmands Valg til Godkjendelse. Det Samme er Tilfældet med Valget for Veile Amts 6te Valgkreds, hvor den valgte Folkethingsmand er Gaardeier Hans Buch af Seest. Sæller ikke den Udskrift af Valgbogen, som er fulgt med dette Valgbrev, giver Udvalget Anledning til nogen Indsigelse. Udvalget foreslaar altsaa at disse tvende Valgbreve godkendes.

Indstillingen om, at de tvende ovennævnte Valg anerkjendes gyldige vedtoges uden Afstemning.

Man gik da til den første Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1—4).

Bøjsen: Jeg afventede, om nogle af de Derrers Medlemmer, om hvem man kunde vente, at de nærmest vilde være det forelagte Forslags Tilhængere, vilde tage Ordet. Da dette ikke har været Tilfældet, skal jeg have den Ære at aabne Debatten derom i Dag, og jeg kan fatte mig forholdsvis meget kort lige over for den ganske vist talende Læusshed, hvormed vi ere bleven mødte fra den høitærede Regjerings Side. Det er efter en Dpløsning af Folkethinget, at vi samles her igjen, en Dpløsning, som ikke er bleven søgt af dette Things Møltal. Vi havde fundet det naturligt, at man under en rolig Forhandling var naaet til de i Sommer forestaaende ordinære Valg; vi havde endvidere udtalt, at den Sag, som blev Gjenstand for Dpløsning og Valgkamp, ikke som saadan egnede sig til at være Grundlag derfor. Jeg tror ogsaa, at det har været sølt stærkest under den Valgbewægelse, der har fundet Sted, at dette var en rigtig Dpfattelse, alt imens Folkethingets Møltal fra sin Side ingenlunde kunde tvivle om, at det politisk talt fra et Partistandpunkt vilde være vanskeliggere at tilbyde os en bedre Dpløsningsbasis end den, vi fik. Det er den høitagtede Regjering, som har villet Dpløsningen, og det er den høitagtede Regjering, som har villet Dpløsningen paa den Basis, hvorpaa den er kommen. Det har derfor for Folkethingets Møltal maattet være magtpaaliggende under den Valgbewægelse og under de Forhandlinger, som have fundet Sted, at gjøre Sit til, at det maatte staa Valgerbefolkningen klart, at det her ikke dreiede sig om de enkelte udpegede Spørgsmaal, men at

Bægten af Forhandlingerne saa meget som muligt efter Omstændighederne maatte lægges paa den politiske Strid, som har været gaende imellem de sidste Regjeringer og Folkethingets Møltal. Jeg tror, at Valgbewægelsen til en vis Grad har havt den Karakter, at den har kunnet kaldes en Kamp paa hele Linien. Det har imidlertid heller ikke kunnet være anderledes, end at den Sag, som var Dpløsningens nærmeste Anledning, maatte komme til under Valgbewægelsen at spille en fremragende Rolle, og at der altsaa maatte komme til at lyde et Svar ogsaa paa dette Spørgsmaal, hvor lidet det end egnede sig til at blive opslaaet paa Valgtribunerne. Betydningen af Valgenes Udfald læser jeg derfor saaledes, at der først og fremmest fra den danske Valgerbefolknings Side er udtalt en alvorlig Villie om, at vi nu skulle naae til et Stykstemskifte, der kunde have Udfigt til at føre os ud af den nu saa længe fortsatte usrugtbare Kamp. Men dernæst har der ogsaa paa det særlige Spørgsmaal, som er blevet rettet til Valgerbefolkningen, lydt et Svar, og et Svar, som jeg fra min Side i høieste Grad maa glæde mig over; thi det er blevet vitterlig og utvetydig udtalt af Valgerbefolkningen, at den vedkjender sig, hvad der fra Folkethingets Møltals Side eller fra Venstres Side, hvad man nu vil kalde det, er blevet gjort og tilbudt overfor den Sag, som har været Dpløsningens Gjenstand. Man har vedkjendt sig dette; man har erklæret sig for saa vidt enig med Regjeringen, at man anser Forsvarssagen for at være et Spørgsmaal af stor Vigtighed og Betydning for Landet, og man har erklæret sig rede til at bære endog betydelige Udgifter til dette Niemed, men ganske vist ikke paa det Grundlag, som er fremstillet for os af Regjeringen. Ikke paa Grundlag af en stærk Koncentration af Forsvaret omkring Hovedstaden, ikke paa Grundlag af at opgive ethvert Støttepunkt for Halvøen, ikke paa Grundlag af Midlernes Lieveibringelse ad den samme Vej som hidtil, men derimod paa Grundlag af nye Indtægtskilder; saaledes at man kunde komme til en retfærdigere Skattefordeling, en retfærdigere Fordeling af Byrderne. Det forekommer mig ikke, at det er muligt at misforstaa dette Svar. Svaret har været klart og bestemt, saaledes som jeg tror, at man fra begge Sider maatte ønske, at det i ethvert Fald maatte lyde, hvad enten Svaret gik i den ene eller den anden Retning. Vi staa nu overfor den høitærede Regjering og vente, hvad den vil gjøre overfor dette Udfald af Valgene. Det har vist ikke kunnet Andet end for det Første overraske, at vi møde den samme Regjering uforandret paa sin Plads; men hvad der ganske vist i endnu høiere Grad maa forundre, det er, at vi se den samme Regjering møde med de samme Forslag paa det samme Grundlag og paa de samme Betingelser, kun med